

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/89/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114211917
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4114211917.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej, v spore žalobkyne: A. H., nar. XX.X.XXXX, bytom F. F. XXX, XXX XX F., právne zastúpená: JUDr. Iveta Lenčేశová, advokátka so sídlom 949 01 Nitra, Farská 28, proti žalovanej: A. H. Y., nar. X.X.XXXX, bytom E. H. XX, X., právne zastúpená: JUDr. Daniela Lopezová, advokátka so sídlom 821 01 Bratislava, Ďatelinová 2, o zaplatenie sumy 10.096,99 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 22. októbra 2019 č. k. 19C/70/2014-161, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o zamietnutí zvyšku žaloby p o t v r d z u j e.

V napadnutej časti týkajúcej sa trov konania rozsudok z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 8.652,67 eur zastavil a žalobu vo zvyšku zamietol. Žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 99,94 %, ktoré je povinná zaplatiť žalobkyňa. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 10.096,99 eur. Svoj žalobný nárok odôvodnila tým, že bola rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/65/2011-780 zo dňa 03.11.2011 uznaná vinnou pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 3 Tr. Zák., za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok, s podmieneným odkladom podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr. zák., spolu so skúšobnou dobou podľa § 59 ods. 1 Tr. Zák. v trvaní 1(jeden) rok a zároveň žalobkyňu zaviazal na náhradu škody žalovanej ako poškodenej A. H. Y., nar.: XX.XX.XXXX vo Y., trvalé bytom B. H., X. XXXX/X súkromnej podnikateľke s obchodným menom A. H. Y. X. N. L., s miestom podnikania X., O. XX, IČO:XXXXXXXX vo výške 8.652,67 eur, pričom so zvyškom nároku odkázal žalovanú na konanie o občianskoprávných veciach. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03.11.2011 a na jeho základe bolo začaté exekučné konanie, v rámci ktorého bola v prospech žalovanej vymožená suma vo výške 10.096,99 eur. Voči právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 4To/65/2011-780 podala dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 27.11.2012 sp.zn. 2 Tdo 61/2012 tak, že dovolanie odmietol. Následne podala návrh na obnovu konania, Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 1Tos/27/2014-72 zo dňa 10.04.2014 povolil obnovu konania a v celom rozsahu zrušil rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/74/2005 zo dňa 23.06.2011 a rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/65/2011 zo dňa 03.11.2011 ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia

obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili podklad. Rovnako vec vrátil prokurátorovi do prípravného konania. Na základe týchto skutočností má za to, že žalovanej sumu ktorú uhradila vo výške 10.096,99 eur plnila z právneho dôvodu, ktorým bol právoplatný rozsudok súdu, ktorý však dodatočne v dôsledku zrušenia tohto právoplatného rozhodnutia odpadol, čím sa poskytnuté plnenie stalo bezdôvodným obohatením a preto je žalobný návrh podaný dôvodne.

3. Právna zástupkyňa žalobkyne písomným podaním zo dňa 09.04.2019 žaloba vzala žalobu včasti o zaplatenie sumy 8.320,73 eur späť a žiadala aby súd konanie žalobu v tejto časti zastavil. Žalovaná s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila a zároveň v tejto časti si uplatnila plnú náhradu trov konania voči žalobkyni. Súd vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu žalobkyne pred začatím pojednávania postupoval v zmysle § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP a konanie vo veci o zaplatenie sumy vo výške 8.320,73 eur zastavil.

4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 4To/65/2011-780, zo dňa 03.11.2011, bola žalobkyňa ako obžalovaná vinná, že ako osoba poverená na základe pracovnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX na preberanie finančnej hotovosti za odobratý tovar od zákazníkov predajne X. N. L. v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX v predajni X. N. L. N. O.R. XX v úmysle seba obohatiť zapísala do pokladničnej knihy predajne súčet prijatej finančnej hotovosti v nižšej hodnote než bol skutočný súčet prijatej finančnej hotovosti, čím znížila účtovný zostatok o sumu 102.849,- Sk (3.413,99 eur), ktorú sumu súčasne z pokladne vzala a použila pre vlastnú potrebu a v období od X.XX.XXXX do XX.XX.XXXX v úmysle seba obohatiť zapísala do pokladničnej knihy predajne X. N. L. fyzický stav finančnej hotovosti, ktorú prevzala od zákazníkov predajne za odobratý tovar v nižšej hodnote, ako skutočne prevzala na základe pokladničného dokladu a rozdiel vo výške 157.820,50 Sk (5.238,68 eur) použila pre vlastnú potrebu a týmto konaním spôsobila poškodeným A.. H. Y., E. L. a U. R. škodu vo výške 260.670,30 Sk (8.652,67 eur). Zároveň v predmetnom rozsudku podľa § 228 odsek 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 bola zaviazaná uhradiť poškodenej A.. H. Y., súkromnej podnikateľke s obchodným menom A.. H. Y. X. N. s miestom podnikania X., O. XX, IČO: XXXXXXXX spôsobenú škodu vo výške 8.652,67 eur a so zvyškom jej nároku na náhradu škody bola odkázaná na konanie o občianskoprávných veciach.

5. Ďalej vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že predmetný rozsudok sa stal exekučným titulom, na základe ktorého bolo voči žalobkyni začaté exekučné konanie, ktoré sa viedlo pod sp. zn. 14Er/261/2012 a skončilo sa vymoženým uplatnenej sumy vo výške 8.652,67 eur ako aj náhrady trov exekučného konania vo výške 323,04 eur a zo súdneho poplatku za vydanie poverenia, čiže celkovo došlo k vymoženiu sumy vo výške 10.096,99 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že došlo k vymoženiu uplatnenej pohľadávky v exekučnom konaní, exekútor vrátil dňa 24.04.2012 na Okresný súd Nitra poverenie na vykonanie exekúcie v danej veci.

6. Okresný súd Nitra uznesením č.k. 33Nt/14/2013 zo dňa 09.12.2013 rozhodol tak, že návrhu odsúdenej A. H. na povolenie obnovy konania, vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 5T/74/2005 zo dňa 23.06.2011 a rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/65/2011 zo dňa 03.11.2011, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad a zároveň vec vrátil prokurátorovi do prípravného konania. Voči predmetnému uzneseniu podal sťažnosť okresný prokurátor a Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 1Tos/27/2014-72, zo dňa 10.04.2014 povolil obnovu konania trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 5T/74/2005 v prospech odsúdenej A. H. a zrušil v celom rozsahu rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 23.06.2011, sp. zn. 5T/74/1005 a rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 03.11. 2011, sp. zn. 4To/65/2011 a vec vrátil prokurátorovi do prípravného konania. V predmetnej veci Okresný súd Nitra rozhodol rozsudkom č.k. 21T/115/2016 zo dňa 25.07.2018, v ktorom žalobkyňu uznal vinnou a uložil jej povinnosť nahradiť poškodenej A.. H. Y. spôsobenú škodu vo výške 8.320,73 eur a zo zvyškom jej nároku na náhradu škody ju odkázal na civilný proces. Voči predmetnému rozsudku bolo podané odvolanie a Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 4To/81/2018-911 odvolanie obžalovanej - žalobkyni zamietol.

7. Súd prvej inštancie uviedol, že po čiastočnom späťvzatí žalobného návrhu zo strany žalobkyne zostal predmetom sporu úrok z omeškania za čas od 17.04.2014 do 09.04.2019, ktorý bol uplatnený odo dňa nasledujúceho po dni kedy bola podaná žaloba a z dôvodu, že v priebehu konania došlo k započítaniu žalovanej sumy vo výške 8.320,73 eur a to dňa 09.04.2019, kedy započítanie bolo realizované jednostranným úkonom zo strany žalobkyne podaním na súd. Ďalej predmetom sporu je

úrok z omeškania zo sumy 331,94 eur, ktorý je rovnako uplatnený odo dňa nasledujúceho po podaní žaloby až do dňa reálneho uhradenia tejto sumy zo strany žalovanej t.j. zo dňa 26.6.2019. Zvyšná časť žalovanej sumy 1.444,32 eur, ktorá predstavuje odmenu exekútora je úročená úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 17.4.2014 do zaplatenia.

8. Z dôvodu, že došlo k zrušeniu pôvodného rozsudku, ktorý bol exekučným titulom a na základe, ktorého došlo k vymoženiu celkovej sumy vo výške 10.096,99 eur si žalobkyňa podala žalobu na zaplatenie predmetnej sumy z titulu, že zo strany žalovanej došlo k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko k vymoženiu predmetnej sumy došlo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol v dôsledku obnovy konania. Žalobkyňa tvrdí, že nový rozsudok vydaný Okresným súdom Nitra č.k. 21T/115/2016 zo dňa 25.07.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 4To/81/2018- 911 bude novým exekučným titulom v predmetnej veci a z toho dôvodu má za to, že pôvodné rozhodnutie, ktoré ako exekučný titul bolo zrušené sa na neho hľadá ako keby neexistovalo.

9. Súd prvej inštancie vec posúdil z hľadiska § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s tým, že súdu rozhodujúcemu o žalobe na splnenie povinnosti na vydanie vydanie bezdôvodného obohatenia naisto nepostačuje zistenie, že rozhodnutie, na základe ktorého bolo plnené (nie je rozhodujúce, či plnenie bolo dobrovoľné alebo bolo vymožené v exekučnom konaní), bolo následne zrušené, resp. došlo podľa procesných predpisov k strate jeho účinnosti. Ak sa totiž domáha vrátenia plnenia ten, kto plnil povinnosť uloženú mu súdom, závisí dôvodnosť jeho návrhu na splnenie povinnosti vrátiť plnenie od toho, či právny dôvod jeho plnenia spočíval na reálne existujúcom hmotnoprávnom základe. Ak právny dôvod plnenia podľa hmotného práva tu bol, tak potom trvá naďalej, bez ohľadu na to, či právoplatný a vykonateľný rozsudok (ktorý toto právo iba deklaroval) bol či nebol zrušený. Otázkou, či tu bola povinnosť plniť podľa hmotného práva a rozsah tejto povinnosti rieši súd v konaní o návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia ako predbežnú. Zrušením rozhodnutia, na základe ktorého bolo plnené, by došlo k bezdôvodnému obohateniu toho, komu bolo plnené, len vtedy, ak by právny dôvod plnenia reálne nespočíval v hmotnom práve (porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. novembra 2011, sp. zn. 5 MCdo 17/2009).

10. Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd prvej inštancie mal jednoznačne za preukázané, že exekučné konanie začalo na základe vykonateľného exekučného titulu rozsudok č.k. 5T 74 / 2005-745, ktorý vydal Okresný súd Nitra dňa 23.06.2011 a ktorý sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 03.11.2011, v spojitosti s rozsudkom: č.k.4To/65/2011-780, ktorý vydal Krajský súd v Nitre dňa 03.11.2011 a ktorý sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 03.11.2011, ktorým sa uložila žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanej pohľadávku vo výške 8.652,67 eur. Z predmetného rozsudku jednoznačne vyplynulo, že žalovaná spôsobila žalobkyni škodu vo výške 8.652,67 eur, teda žalobkyňa mala povinnosť plniť, čiže bol tu daný hmotnoprávny základ a z toho dôvodu právoplatný rozsudok bol riadnym vykonateľným titulom pre začatie exekučného konania. V konaní nie je sporné, že prebehlo nové konanie na základe obnovy konania, pričom aj v tomto prípade nový rozsudok vydaný Okresným súdom Nitra č.k. 21T/115/2016, zo dňa 25.07.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 4To/81/2018-911, zo dňa 04.04.2019 uznal žalobkyňu vinnou a zaviazal ju zaplatiť žalovanej ako poškodenej spôsobenú škodu vo výške 8.320,73 eur, čiže aj v tomto prípade žalobkyňa mala povinnosť plniť podľa hmotného práva, z dôvodu, že spôsobila škodu.

11. Súd prvej inštancie mal preukázané, že zo strany žalovanej nedošlo k bezdôvodnému obohateniu získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol a to z dôvodu, že žalobkyňa sa domáhala vrátenia plnenia, ktoré bolo uložené súdom, plnenie spočívalo na reálne existujúcom hmotnoprávnom základe a ak právny dôvod plnenia podľa hmotného práva tu bol, tak potom trvá naďalej, bez ohľadu na to, či právoplatný a vykonateľný rozsudok (ktorý toto právo iba deklaroval) bol či nebol zrušený a z toho dôvodu žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 7Cdo85/2013 zo dňa 09.04.2014.

12. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 CSP.

13. Proti uvedenému rozsudku podala odvolanie žalobkyňa v časti výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a v časti trov konania. Uviedla, že bezdôvodné obohatenie získané plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, vzniká okamihom, kedy odpadol právny dôvod už poskytnutého plnenia (uznesenie NS SR 2Cdo/92/2010). Pri opačnom výklade by bolo nutné dospieť k záveru, že existujú súbežne dva exekučné tituly, t.j. rozsudok Krajského súdu Nitra 4To/65/2011 zo dňa 03.11.2011 a rozsudok Okresného súdu

Nitra 21T/115/2016 zo dňa 25.07.2018, v ktorých bola žalobkyni uložená povinnosť nahradiť škodu v rozdielnej výške, čo je ústavne nekomfortné a v rozpore s princípom právnej istoty. Až z rozsudku sa žalobkyňa dozvedela, či je povinná hradiť škodu a v akej výške. Od vykonateľnosti rozsudkov sa odvíjal aj úrok z omeškania. Exekútor vymohol úrok z omeškania až od vykonateľnosti súdneho rozhodnutia, nie od existencie hmotnoprávneho nároku. Preto nemohlo ísť o deklaratórny právny titul. Ohľadne trov konania uviedla, že rozsudok v uvedenej časti je nezrozumiteľný, nepreskúmateľný. Súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že z jej strany došlo k započítaniu žalovanej istiny v sume 8320,73 eura, takáto skutočnosť nevyplýva z jej podania zo dňa 09.04.2019. Naopak uviedla, že očakáva započítací prejav zo strany žalovanej. K apät'vzatiu došlo výlučne v dôsledku rozhodnutia súdu v trestnom konaní a nie v dôsledku procesného zavinenia žalobkyne. Žalovaná nepochybne zavinila konanie v žasti sumy 331,94 eura, ktorú žalobkyni dobrovoľne uhradila.

14. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadrila žalovaná, žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Žalovaná považuje právne posúdenie veci, z ktorého vychádza rozhodnutie súdu prvej inštancie, za správne. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie i právne posúdenie veci riadne zdôvodnil. Zrušenie exekučného titulu na základe ktorého sa plnilo, nezakladá bez ďalšieho vznik bezdôvodného obohatenia. Právny dôvod plnenia ktorý spočíval v hmotnom práve, trvá aj naďalej, a to aj v prípade zrušenia právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré ho deklarovalo a na základe ktorého bolo plnenie vymožené. Odkaz žalobkyne na uznesenie NS SR 2Cdo/92/2010 z 19.1.2012 považuje žalovaná za nenáležitý, nakoľko tento rieši inú právnu situáciu a vychádza z odlišných skutkových okolností. Právny dôvod plnenia žalobkyňou existoval aj po zrušení pôvodných súdnych rozhodnutí, hmotnoprávny nárok žalovanej na náhradu škody trval naďalej a plnenie žalobkyne bolo aj naďalej dôvodné a malo oporu v hmotnom práve. Túto skutočnosť, že zo strany žalobkyne išlo o plnenie dôvodné a že právny dôvod tohto plnenia spočíval na reálne existujúcom hmotnoprávnom základe, potvrdili aj ďalšie rozhodnutia vydané v obnovenom trestnom konaní voči žalobkyni. Poukázala na to, že žalobkyňa považovala pre posúdenie dôvodnosti jej uplatneného nároku bezdôvodného obohatenia, a teda aj dôvodnosti podanej žaloby, za rozhodujúce následné rozhodnutie v trestnej veci po povolení obnovy konania, a nielen samotnú skutočnosť, že pôvodné rozhodnutia boli zrušené. Žalobkyňa už v súdnej žalobe z 16.4.2014 navrhla, aby súd konanie prerušil až do právoplatného skončenia predmetného trestného konania. Nie je pravdou tvrdenie žalobkyne, že exekútor vymohol úrok z omeškania. Predmetom exekúcie bola len istina, t.j. suma náhrady škody podľa vykonateľného súdneho rozhodnutia a trovy exekúcie, a nie úroky z omeškania. Úroky, ako príslušenstvo pohľadávky v exekučnom konaní vymáhané neboli. Prvostupňový súd správne právne posúdil, že na strane žalovanej nedošlo k bezdôvodnému obohateniu. Keďže nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, nemohli vzniknúť ani úroky z omeškania.

15. Žalovaná k trovám konania uviedla, že žalobkyňa si žalobou uplatnila nárok na zaplatenie sumy 10.096,99 EUR s prísl.. V časti 8.652,67 EUR zobrala žalobu späť, a to podaniami z 9.4.2019 a z 25.9.2019, pričom v oboch týchto podaniach navrhla, aby súd, pokiaľ ide o náhradu trov konania, vydal rozsudok: „Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.“ Súd prvej inštancie v rozsahu späťvzatej časti žaloby, t.j. v rozsahu 8.652,67 EUR konanie zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol. Vychádzajúc z uvedeného, by v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa pomeru úspechu vo veci, bolo zodpovedajúce rozhodnutie súdu o trovách konania tak, že žalovanej sa priznáva náhrada trov konania v plnom rozsahu, ktoré je povinná zaplatiť žalobkyňa. Poukázala na to, že ide o zrejmu nesprávnosť v bode 26. rozsudku, kde je uvedené, že súd o trovách konania rozhodol tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech, náhradu trov konania v plnej výške. Pokiaľ ide o zastavenie konania v časti žaloby o zaplatenie 331,94 EUR, nemožno hovoriť o tom, že žalovaná procesne zavinila zastavenie konania v tejto časti. Žalovaná od žalobkyne prijala sumu 331,94 EUR, ako náhradu škody (vymoženú v exekúcii v celkovej výške 8 652,67 EUR) podľa vykonateľného exekučného titulu - Rozsudku Krajského súdu v Nitre sp.zn. 4To/65/2011 - 780 z 3.11.2011. Túto sumu zaplatila žalobkyňa ako náhradu škody, ktorej výška bola zistená v trestnom konaní znaleckým dokazovaním. Na základe Rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 21T/115/2016 z 25.7.2018, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 4 To/81/2018 z 4.4.2019, žalovaná sumu 331,94 EUR dobrovoľne vrátila žalobkyni ešte pred prvým pojednávaním na súde prvého stupňa v tomto konaní. Vzhľadom na okolnosti veci, protiprávne konanie žalovanej a skutkovú podstatu trestného činu ktorého sa žalobkyňa dopustila a ktorým spôsobila žalovanej škodu, ktorej náhrada žalovanej bola priznaná vykonateľným súdnym rozhodnutím a následne vymožená, nemožno hovoriť o neúspechu žalovanej ani pokiaľ ide o sumu 331,94 EUR. Žalovaná svojím správaním nespôsobila, že trovy konania zodpovedajúce uplatnenému nároku 331,94 EUR vznikli. Žalovaná

nijakým spôsobom nezapríčinila dôvodnosť podania žaloby ani to, že trovy konania zodpovedajúce sume 331,94 EUR vznikli. Žalovaná vrátila žalobkyni sumu 331,94 EUR na základe nového súdneho rozhodnutia v trestnej veci z roku 2019, a nie pod ťarchou podanej súdnej žaloby z roku 2014, ktorá je predmetom tohto konania. V takomto prípade nie je možné hovoriť o procesnej zodpovednosti za zavinenie žalovanej na zastavení konania ani v rozsahu 331,94 EUR. Aj v prípade, ak by sa pripustila možnosť zohľadniť zásadu procesnej zodpovednosti za zavinenie žalovanej na zastavení konania v rozsahu sumy 331,94 EUR podľa § 256 ods. 1 CSP, ako to v odvolaní tvrdí žalobkyňa, v žiadnom prípade neúspech žalovanej nemôže byť 18,69 %, keď vymáhaný nárok bol 10 096,99 EUR.

16. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne v napadnutej časti týkajúcej sa zamietnutia zvyšku žaloby nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v uvedenej časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V časti trov konania rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, čím došlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým bolo znemožnené stranám, aby uskutočňovali im patriace procesného práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok účinný), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, ale sa len obmedzí na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, správne vec posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a nebude ich opakovať.

20. Odvolací súd dodáva, že dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia zvyšku žaloby. Prvoinštančný súd totiž vo veci dostatočne zistil skutkový stav a v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery, vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, vyvodil správne skutkové zistenia, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, príslušné ustanovenia podstatné pre právne posúdenie veci interpretoval a aplikoval právne súladným spôsobom, jeho úvahy sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. Súd prvej inštancie primerane rozumným a okolnostiam danej veci postačujúcim spôsobom reflektoval i na odvolateľom vznášané tvrdenia, na danú vec aplikoval i relevantné hmotnoprávne ustanovenia a svoje rozhodnutie presvedčivo a náležite odôvodnil, zodpovedajúc už i na všetky právne a skutkovo významné otázky predkladané žalobcom v jeho odvolaní.

21. Žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadne také skutočnosti, skutkové či právne, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vypořiadal, pokiaľ boli pre danú vec relevantné. Odvolací súd považuje za správne i argumenty žalovanej uvedené vo vyjadrení k odvolaniu a dodáva:

22. O bezdôvodné obohatenie získané plnením, ktorého právny dôvod odpadol, pôjde tiež v prípade poskytnutia plnenia na základe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktoré bolo neskôr, v rámci konania o mimoriadnom opravnom prostriedku (obnovy konania, dovolania, či mimoriadneho dovolania), zrušené. Vo všetkých týchto prípadoch môže dôjsť k novému prejednaniu veci a k vydaniu rozhodnutia, ktoré je buď totožné alebo iné, než rozhodnutie pôvodné, ktoré bolo dôvodom pre plnenie a splnenie si hmotnoprávnej povinnosti. Tento právny dôvod trvá aj v prípade zrušenia rozsudku, ktorý ho deklaroval, takže v takomto prípade nemožno hovoriť o bezdôvodnom obohatení až dovtedy, kým súd opätovne nevydá rozhodnutie o uplatnenom nároku (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. 11. 2011, sp. zn. 5 M Cdo 17/2009).

23. Zrušenie právoplatného rozhodnutia deklaratórnej povahy nezakladá bez ďalšieho právo strany v konaní na vrátenie poskytnutého plnenia, pretože rozhodujúce je, či právny dôvod plnenia spočíval na reálne existujúcom hmotnoprávnom základe. Zrušenie právoplatného rozsudku by založilo samo osebe právo na vydanie bezdôvodného obohatenia iba v prípade právoplatného rozsudku majúceho konštitutívne účinky (nález Ústavného súdu SR z 9. februára 2017, sp. zn. II. ÚS 18/2016). Zrušenie právoplatného rozhodnutia nezakladá bez ďalšieho právo na vrátenie poskytnutého plnenia, pretože rozhodujúce je, či právny dôvod plnenia spočíval na reálne existujúcom hmotnoprávnom základe. Názor žalobkyne, podľa ktorej zrušenie právoplatného rozsudku zakladá samo osebe právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, by bol akceptovateľný iba v prípade právoplatného rozsudku majúceho konštitutívne účinky, čo však v tejto veci nie je splnené, keďže išlo o rozsudok deklaratórnej povahy. Znamená to, že zrušeným právoplatným rozsudkom bola len deklarovaná (nie teda konštituovaná) existencia hmotnoprávneho dôvodu plnenia. Samotné právoplatné rozhodnutie preto nepredstavovalo právny dôvod plnenia (v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ale len formu autoritatívnej súdnej ochrany dôsledkov existencie tohto právneho dôvodu. Per eliminationem možno dospieť k záveru, že právoplatný rozsudok súdu bude právnym dôvodom plnenia (v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka) len vtedy, ak sa právoplatnosťou rozsudku konštituuju (zakladajú, menia alebo rušia) práva a povinnosti subjektov právnych vzťahov. Ak by sa totiž pohľadávka napokon ukáže ako dôvodná, potom plnenie získané žalovanou od žalobkyne nemožno považovať za bezdôvodné obohatenie.

24. V danej veci pohľadávka žalovanej voči žalobkyni titulom náhrady škody bola potvrdená ako dôvodná aj novým súdnym rozhodnutím v rámci obnovy konania, preto plnenie poskytnuté žalobkyňou na základe predchádzajúceho už zrušeného rozhodnutia nie je bezdôvodným obohatením na strane žalovanej. O bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej by išlo len vtedy, ak by bolo plnené na základe právoplatného rozhodnutia súdu, ktoré nezodpovedalo skutočným hmotnoprávnym pomerom strán, teda ak by právny dôvod plnenia nemal oporu v hmotnom práve. V danom prípade právny dôvod plnenia mal oporu v hmotnom práve.

25. Vzhľadom k dôvodom uvedeným súdom prvej inštancie i k odvolacím súdom uvedeným skutočnostiam, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o zamietnutí zvyšku žaloby ako vecne správny potvrdil.

26. V časti trov konania je rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľný. Vo výroku súd prvej inštancie žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 99,94 %, ktoré je povinná zaplatiť žalobkyňa, avšak odôvodnenie rozhodnutia nekorešponduje s výrokom. Nie je zrejmé ako súd prvej inštancie dospel k výške trov 99,94 % a vôbec sa nevyporiadal s tým, že konanie bola sčasti zastavené. Trovy konania v zastavenej časti majú iný právny režim, súd prvej inštancie o týchto trovách nerozhodol, resp. z odôvodnenia rozsudku nevyplýva ako sa s nimi vypořádala.

27. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).